

29. NEDELJA MED LETOM, misijonska, 18. 10.

Ob 7.00: za žive in rajne farane

ob 9.00: za + Pavlo JAZBINŠEK, Konrada, sina Rada in Rudolfa ŠPANA

ob 10.30: za vse invalide ter ljudi s posebnimi potrebami

ob 15.00: Vera in luč

razlogih, ki so privedli do medvojnega in povojnega nasilja. Ni druge poti. Če hočemo v vsej polnosti živeti našo sedanjost in graditi prihodnost, se moramo pogumno soočiti in se spraviti z našo s preteklostjo. Kristjani, učenci Jezusa Kristusa smo tu še na poseben način nagovorjeni, da smo ne le v besedi, ampak tudi v dejanju nosilci vrednot evangelija, da hodimo po stopinjah Jezusa Kristusa, ki nam s svojo besedo in s svojim zgledom govori, da se krščanstvo začne v ljubezni in odpuščanju, ki vključuje vse ljudi, prijatelje in sovražnike. Bl. Alojzij Grozde, drinske mučenke, žrtve medvojnih in povojnih pobojev in mnogi drugi pričevalci, njihov zgled, njihova molitev je najbolj zanesljiva pot, ki naj tudi nas, še posebej vse odgovorne v družbi in Cerkvi usmerja in navdihuje, da bomo vztrajno gradili mostove miru, odpuščanja, sprave prijateljstva in sodelovanja.

Ritem srca 2015

Odštevamo dneve do letošnjega festivala Ritem srca, ki bo potekal 15.10.2015 v Športni dvorani zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Cena vstopnic je 5€. Cena prevoza bo določena glede na število prijavljenih. Na festival ste vabljeni vsi, ki imate radi ritmično duhovno glasbo. Prevoz organiziramo v okviru vseh treh župnij (Šmiklavž, Šmarjeta in Laško). Odhod je v četrtek 15. 10. ob 17.30 z Laške avtobusne postaje pri Šparu. Prijavite se lahko takoj po maši v zakristiji ali pa na e-mail: klemenjager@gmail.com, oziroma na telefonsko številko 031 490 731(kaplan Klemen).

Duhovne vaje za mlade 2015

V mesecu nobembru v okviru vseh treh župnij (Šmiklavž, Šmarjeta, Laško) organiziramo duhovne vaje za mlade, ki bodo potekale 13., 14. in 15. 11. na Reki pri Laškem. Lepo vabljeni mladi in študentje. To je lepa priložnost za duhovno obogatitev, medsebojno spoznavanje, druženje... Prispevek za duhovne vaje je 15€. Prijavite se lahko na e-mail: klemenjager@gmail.com ali na mobitel: 031 490 731.

Maše v prihodnjem tednu

28. NEDELJA MED LETOM, 11. 10. krstna nedelja

Ob 7.00: za + za žive in rajne farane

ob 9.00: za + Davida TRUPI, 13. obl. in starše NOVAK

ob 10.30: za + Amalijo, Jurija KLEZINA, obl. in + sorodnike

PONEDELJEK, 12. 10., sv. **Maksimilijan Celjski**, mučenec

Ob 7.30: za + Franca KRAJNCA (Cesta na Svetino)

za + Karla in Elizabeto ZDOLŠEK

za + Amalijo in Silvestra HRASTNIKA

TOREK, 13. 10., sv. **Koloman**, mučenec

Ob 19.00: za + Alojza KLINARJA, Janeza in

Terezijo ULAGA (iz Mulence)

za + Štefanijo STOPAR

za + Ano BOLČINA, osm.

SREDA, 14. 10., sv. **Kalist I.**, papež

Ob 7.30: za + Terezijo MAČEK (Valentiničeva ul.) ter starše DEŽELAK

za + Janeza KRAŠOVCA, obl.

v priprošnje za zdravje in v dober namen

za + Milko GUNZEK

ČETRTEK, 15. 10., sv. **Terezija Avilska**, c. učiteljica

Ob 9.30: Dom starejših Laško

ob 19.00: za + Terezijo KURAT in Marjana

za + Jerneja in Terezijo MAČEK

Albino ŠRAML, osm.

PETEK, 16. 10., sv. **Hedvika**, kneginja

Ob 7.30: za + Avgušтина GLUŠIČA, obl.

ob 19.00: za + Franca in Marijo ZUPAN, obl.

za + Stanislava Zlatka SIVKA, osm.

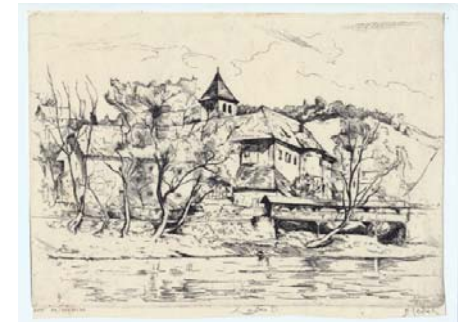
SOBOTA, 17. 10., sv. **Ignacij Antiohijski**, škof

Ob 19.00: za + Petra in Jero VODIŠEK, obl.

za + Katarino KOLŠEK, obl., Angelo,

dva Karla in Terezijo

za + Antonijo KRAJNC, osm.

MARTINOVA LILJA

11. oktober 2015, leto 7, št.:36

Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?

**Okruški iz homilije škofa Stanislava Lipovška,
rožnovenska nedelja 2015, spominska slovesnost na
Teharjah**

... danes smo priromali na to grozljivo prizorišče povojnega nasilja, da bi molili za naše rajne, pa tudi za preživele, pa tudi za povojne rodove in generacije, za nas in za rod, ki prihaja za nami, da bi kljub vse večji časovni oddaljenosti spoznali resnico o naši polpretekli zgodovini in znali ločiti dobro od zla, ter vztrajno hodili v luči Kristusovega evangelija, ki nas vodi na pota miru, odpuščanja, sprave, prijateljstva in sodelovanja.

Poslušali smo Božjo besedo, ki nas edina osvobaja in vliva tolažbo in upanje, da v tej tesnobi in bolečini nismo sami, ampak je Gospod z nami; on, ki je šel pred nami in za nas v temo smrti in trpljenja, pa tudi v luči in v slavo vstajenja in nam tako oznanil, da smrt in trpljenje nista zadnja postaja. Zadnja postaja je vstajenje in novo življenje v Kristusu in večno življenje.

Tu se je zgodil dvojni zločin; prvi, najbolj grozljiv, ko so sem pripeljali in tu in v bližnjih moriščih pobijali nedolžne žrtve. In ko so njihova mrtva telesa polili z žlindro in prekrili s smetmi, se je zgodil drugi zločin, ker rajnim niso vzeli le življenja, ampak tudi njihovo človeško dostojanstvo, ko so jih izenačili s smetmi in odpadki. Tretji zločin bi se zgodil, če bi mi pozabili na te žrtve in ne storili vsega, kar je v naši moči, da se na tem in na še več kot 600 drugih znanih in neznanih moriščih po naši domovini izvrši človeško-civilizacijski in tudi krščanski proces, ki je v tem, da bodo vse žrtve povojnih pobojev dobile svoje ime in svoj grob, ne v rudniških rovih in breznic, ampak na primerno dostopnem kraju, kjer jih bodo lahko obiskali svojci in se z njimi človeku primerno in dostojno srečali, zanje molili in se od njih poslavljali.

Mnogi evropski narodi so to že storili. Tudi mi upamo in v ta namen molimo in delamo skupaj z narodnimi in mednarodnimi ustanovami za temeljne človekove pravice, ki so jih poznali že v antični dobi in so v vseh časih znamenje resnične kulture in civilizacije.

Prerok Ezekijel je že v Stari zavezi napovedal, da bodo mrtve kosti oživele, ko bo prišel Gospod, ki nas bo izpeljal iz naših grobov in nas popeljal v svoje kraljestvo. Prerok, razumljivo, govori o delu odrešenja, ki je nastopilo z Jezusovim priho-

dom na ta svet in se je dopolnilo z velikonočno skrivnostjo njegovega trpljenja smrti in vstajenja. To preroško videnje lahko naobrnelo tudi na naša znana in neznaná povojna grobišča, ki so kljub vsem oviram in pregradam in zapovedanemu molku prišla in še prihajajo na dan in »vpijejo v nebo«, trkajo na vrata našega srca in na našo vest, ki ne bo mirna, dokler ne bomo zaživelimi mir in spravo, med živimi in rajnimi, med žrtvami ter zločinci in ubijalci.

Ta misel je vodila tudi p. Marka Rupnika DJ, ki je na mozaiku kapele v Kočevskem Rogu pokazal, da je Kristusovo delo odrešenja namenjeno vsem ljudem in da sta k mizi večnega življenja povabljeni oba, zločinec in žrtev. Božja volja je vsezveličavna. Kdaj in kako se to uresničuje pa prepustimo Božji pravičnosti in ljubezni, ki presega naša spoznanja in naše račune.

Na to pot nas vodi sporočilo današnjega evangelija, ko Jezus pravi »Slišalo ste, da je bilo rečeno : Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim : Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo, da boste otroci vašega Očeta, ki daje sonce dobrim in hudobnim in pošilja dež pravičnim in krivičnim«(prim. Mt 5,43-45).

Morda bo kdo rekel, saj to ni mogoče. To je preveč. To je utopija. A Jezus vztraja, ker je ljubezen do sovražnikov novost krščanstva, ki nas vabi, da ljubimo in delamo dobro vsakemu človeku, tudi tistim, ki so izvrševali povojne poboje in prizadeli toliko trpljenja in krivic svojcem in sorodnikom v povojnem obdobju. Darujoča in odpuščajoča ljubezen je edina pot, ki vodi do tako zaželjene narodne sprave med živimi in rajnimi, med ubijalci in žrtvami, med preživelimi, ki so bili v vojnem in povojnem času na nasprotnih straneh in so sedaj poklicani k spravi in medsebojnemu odpuščanju.

Za trajen in resničen mir in bodočnost našega naroda je nujno potrebna sprava s preteklostjo, saj ne moremo graditi varne in srečne sedanosti in prihodnosti, ne da bi poskrbeli za resnično spravo s preteklostjo. Sprava je mogoča le tedaj, če smo pripravljeni odpuščati. Odpuščanje pa je možno le takrat, če smo pripravljeni priznati resnico, pa če je še tako boleča, težka in obremenjujoča. Samo resnica osvobaja. Jezus pravi, da je zato rojen in je zato prišel na svet, da spriča resnico (prim. Jn 18,37). In ta resnica je njegov evangelij. sv. papež Janez Pavel II. v poslanici za Svetovni dan miru leta 2002 pravi, da ni miru brez pravičnosti in ni pravičnosti brez

sprave in ne sprave brez odpuščanja in ne odpuščanja brez priznanja resnice.

Zato smo hvaležni svetnim in cerkvenim ustanovam, ki si doma in po svetu prizadevajo in ustvarjajo pogoje in možnosti za resnično spravo in odpuščanje. Novo upanje budi tudi letos sprejeti zakon o prikritih grobiščih in dostojnem pokopu. Na okrogli mizi o izvajanju tega zakona, ki je bila 30. septembra letos na Družini smo slišali, da se proces odkrivanja in urejanja povojnih morišč in grobišč kljub vsem težavam nadaljuje, da se bomo v našem odnosu do žrtev medvojnega in povojnega nasilja v doglednem času približali splošnim civilizacijskim normam in človeškemu čutenju.

Kristjani, učenci Jezusa Kristusa, bi tu morali dajati dober zgled, pa tega večkrat nismo storili. Zato je bl. papež Janez Pavel II. že pred 29. leti v mesto Assisi, ki ga je sv. Frančišek s svojim vodilom »mir in dobro« razglasil za mesto miru, povabil predstavnike krščanskih Cerkev in tudi nekrščanskih verstev, da bi v skupni molitvi in pogovoru našli navdiha in moči in bili v večji meri nosilci sprave in miru v sodobnem svetu. Sedanji papež Frančišek to delo nadaljuje, ko ne zamudi nobene priložnosti in vztrajno poglablja in utrjuje prizadevanja za mir, spravo in sodelovanje v sodobnem svetu. Najmočnejša in najgloblja pobuda v tej smeri je njegova razglasitev Svetega leta Božjega usmiljenja, ki ga bomo začeli obhajati na praznik Brezmadežne, 8. decembra letos in je to vabilo nam katoličanom in vsem ljudem dobre volje, da vstopimo v skrivnost Božje ljubezni in obrodimo žlahtne sadove miru, odpuščanja, sprave, prijateljstva in sodelovanja.

V Cerkvi v Sloveniji smo v zadnjih letih prižgali nekaj novih luči, ki vabijo k spravi in odpuščanju. Tako je bil na evharističnem kongresu v Celju, 13. junija 2010, za blaženega razglašen Alojzij Grozde, ki so ga zaradi zvestobe Jezusu Kristusu mučili in umorili v Mirni na Dolenskem 1.1.1943 ; 24.9.2011 je bilo v Sarajevu za blažene proglašene pet drinskih mučenk-redovnic, ki so jih grozljivo umorili 15. januarja 1941 v Goraždu. Med njimi sta bili tudi dve Slovenki : s. Antonija Fabjan in s. Krizina Bojanc, doma iz novomeške škofije.

Pot do sprave je dolgotrajen in zahteven proces. Treba bo še opraviti zahtevne zgodovinske raziskave o vzrokih in